Dosarul nr.1a-935/24 udecătoria ***** (sediul Central)
1-23177897-02-1a-16102024 judecător Alexandru Motricală

D E C I Z I E
În numele Legii

17 decembrie 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei Marcel Juganari
Judecători Ion Bulhac și Vitalie Pîslariuc

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul procurorului delegat în Procuratura raionului *****, ***** și recursul avocatului *****în interesele inculpatei *****, declarat împotriva sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024, în cauza penală de învinuite a inculpatei:

*****, născută la *****, în s. *****, r-nul *****, domiciliată în mun. Chisinău, *****, IDNP *****, cu studii medii, concubinează, un copil minor la întreținere, neangajată în câmpul muncii, fără antecedente penale, moldoveancă, cetăţeancă a Republicii Moldova, -

învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal.

Termenii de examinare a cauzei:
Instanța de fond din 13 decembrie 2023 – 01 octombrie 2024;
Instanţa de recurs din 16 octombrie – 17 decembrie 2024.
Procedura de notificare executată.

Verificând legalitatea sentinței atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond

1. Prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024, s-a încetat procesul penal privind învinuirea ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal pe motiv că fapta constituie contravenţie. A fost recunoscută vinovată ***** de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (2[1]) Cod contravenţional (în vigoare la data de 15.10.2023), aplicîndu-i sancţiunea contravenţională sub formă de 500 unităţi convenţionale, ceia ce constituie suma de 25 000 (douăzeci si cinci mii) lei în beneficul statului, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an. S-a explicat *****, că potrivit art. 34 alin.(3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o va face în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a hotărîrii de aplicare a sancţiunii contravenţionale. Astfel, se va considera că sancţiunea amenzii a fost executată în totalitate, în caz contrar - amenda trebuie achitată în termen de 30 de zile de la data stabilirii acesteia. Corpurile delicte - un suport optic de tip CD şi tichetul aparatului „Drager" din 15.10.2023, după intrarea sentinţei în vigoare urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

2. *Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond a constatat că*, potrivit rechizitoriului ***** este învinuită că la 15 octombrie 2023, aproximativ la ora 18:00 min, fiind deţinătoare a permisului de conducere nr.236000338, categoria „B1, B" în timp ce conducea mijlocul de transport de model „Dacia Logan" cu numerele de înmatriculare OLJ-704, intenţionat, încălcând prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere pct.14 lit.a), conform cărora: *„conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate"*, deplasându-se în mod haotic pe una din străzile s.Oniţcani, r-nul *****, la volanul automobilului indicat a fost stopată din motivul suspecţiei conducerii în stare de ebrietate.

3. Ulterior, fiind supusă verificării cu alcotesterul de model „Drager" de către colaboratorii de poliţie, întru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit, conform bonului din 15 octombrie 2023, că avea o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de *0,92 mg/1***,** care conform art.134[12] alin.(3) Cod penal, constituie *stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

4. Astfel, este acuzată că prin acţiunile sale a comis conducerea mijlocului de transport de o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică infracţiunea prevăzută de art. 264[1] alin.(1) Cod penal.

5. Instanța de fond a mai stabilit, că inculpata ***** în şedinţa de judecată nu şi-a recunoscut vina, iar pe marginea învinuirii înaintate fiind audiată a comunicat că deţine în apropierea traseului de lîngă ***** r-nul ***** un lot de teren. La data de 15 octombrie 023, ea împreună cu concubinul *****s-au deplasat cu automobilul de model „Dacia

Logan”, care îi aparţine să vadă dacă i-au fost arate terenurile. Înapoi s-au deplasat pe alt drum şi la o cotitură a fost depăşită de un mijloc de transport de model „Mercedes” care a stopat cu 20 m înaintea ei. De la volanul acelui automobil a coborît o persoană care a început a striga la ea, precum că i-a tamponat automobilul. În continuare din automobil a coborît concubinul ei care s-a luat la ceartă cu acea persoană. Acea persoană i-a arătat locul în partea dreaptă a automobilului unde s-ar fi produs tamponarea. Văzînd că cearta i-a amploare a vrut să-l urce pe concubin în automobil şi să plece, dar nu a putut deoarece acea persoană i-a luat cheile de la automobil şi a telefonat pe cineva. La întrebarea de ce i-a luat cheia, acela i-a spus să aştepte, iar în decurs de 15 min. la faţa locului au venit colaboratorii de poliţie. Apoi colaboratorii de poliţie i-a propus să fie testată cu alcotesterul, cu ce a căzut de acord. A suflat în aparat dar nu i s-a arătat rezultatul testării. I s-a spus doar să semneze, i-a arătat unde şi i s-a spus că este liberă. Ulterior a venit evacuatorul care i-a evacuat maşina. Mai menţionează, că pînă a urca la volanul automobilului în acea zi nu a consumat băuturi alcoolice, dar până au venit colaboratorii de poliţie la faţa locului a consumat bere. Nu cunoaşte dacă acea persoană care i-a stopat a văzut cum ea a consumat bere. Precizează că a consumat vre-o 0,5 l bere, dintr-o sticlă cu volum de 2,5 l. Atunci cînd a consumat berea nu a cunoscut că la faţa locului va veni poliţia. După ce a consumat berea nu intenţiona să se urce la volan, dorea să-l telefoneze pe fecior, ca să-i transporte ulterior spre casă. Nu-şi recunoaşte vina şi invocă, că nu a condus automobilul în stare de ebrietate. Cînd au venit colaboratorii de poliţie, ea se afla înafara automobilului. Nu le-a spus poliţiştilor că a condus automobilul în stare de ebrietate. La întrebarea lor dacă a servit, le-a comunicat că acum a servit. În ziua cu pricina înafară de bere nu a consumat nimic. A consumat din cauza stresului deoarece acea persoană a strigat la ea şi s-a adresat cu cuvinte urîte. Înainte de a se porni pe câmp concubinul ei a servit bere, iar ea nu a servit nimic (f.d.110).

6. Astfel, cercetînd complet şi nemijlocit în ansamblu şi interconexiunea lor declaraţiile martorilor, inculpatei şi înscrisurile administrate, în raport cu normele legale aplicabile, analizînd cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată a conchis că acestea nu demonstrează cînd anume ***** a consumat băuturi alcoolice.

Solicitările recurentului

7. *Nefiind de acord cu sentinţa în cauză, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura raionului ***** ,* *****, a depus recurs în termen prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024, cu dispunerea rejudecării cauzei.

8. În motivarea cererii de recurs, acuzarea a invocat că, inculpatei i se incriminează că ea, la 15 octombrie 2023, aproximativ la ora 18 şi 00 min, aflându-se în imediata apropiere de ***** din r. *****, fiind deţinătoare al permisului de conducere nr. 236000338, categoria „Bl, B” în timp ce conducea mijlocul de transport de model Dacia Logan cu numerele de înmatriculare OLJ-704, intenţionat, încălcând prevederile Regulamentului circulaţiei rutiere pct. 14 lit. a), conform cărora: *„conducătorului de vehicul ti este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau alte substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav*, *traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere* ”, deplasându-se în mod haotic pe una din străzile din ***** din r. *****, la volanul automobilului indicat a fost stopată din motivul suspecţiei conducerii în stare de ebrietate.

9. Ulterior, fiind supusă verificării cu alcotesterul de model „Drager” de către colaboratorii de poliţie, întru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, în urma cărui fapt, s-a stabilit, conform bonului din 15 octombrie 2023, concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de *****, constituie 0, 92 mg/1, care conform art. 134^{12} alin. (3) din Codul Penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Astfel, prin acţiunile sale, *****, a comis conducerea mijlocului de transport de o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, adică a comis o infracţiune prevăzută de art. 264^{1} alin. (l) din Codul penal.

10. Susține partea acuzării, că la analiza circumstanţelor cauzei şi probelor prezentate de acuzatorul de stat, instanţa de judecată greşit a apreciat încadrarea juridică a acţiunilor săvîrşite de către inculpată şi o considerăm nelegală, din următoarele circumstanţe.

11. Indică acuzatorul de stat, că luând în consideraţie declarațiile martorilor în instanța de fond, consideră că instanţa a apreciat greşit faptul că cercetînd complet şi nemijlocit în ansamblu şi interconexiunea lor declaraţiile martorilor, inculpatei şi înscrisurile administrate, în raport cu normele legale aplicabile, analizînd cumulul de probe prin prisma art, 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenței, utilităţii şi veridicităţii lor, conchide că acestea nu demonstrează cînd anume ***** a consumat băuturi alcoolice, or acţiunile inculpatei, denotă doar tendinţa acesteia de a ascunde urmele infracţiunii, ca într-un final să se eschiveze de răspunderea penală.

12. Avînd în vedere cele expuse este evident consideră că solicitarea sa era mai mult decît motivată, or în cadrul examinării cauzei penale, s-a stabilit indubitabil prezenţa elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal, în acţiunile lui *****, iar instanţa de judecată urma să emită o sentinţă de condamnare în conformite cu prevederile legale.

13. *Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul *****, în interesele inculpatei* *****, a depus recurs în termen prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024, cu achitarea acesteia din motivul lipsei faptei contravenționale.

14. În motivarea cererii de recurs, indică partea apărării, că consideră sentinţa instanței de fond ilegală şi pasibilă anulării, or, conform Rechizitoriului ***** a fost acuzată că a comis infracţiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către în stare de ebrietate cu grad avansat, și anume, că ea la 15 octombrie 2023 aproximativ la ora 18.00, fiind deţinătoare a permisului de conducere în timp ce conducea mijlocul de transport de model „Dacia Logan" cu numărul de înmatriculare OLJ 704, intenţionat încălcând prevederile p. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, deplasîndu-se în mod haotic pe una din străzile ***** r-nul *****, la volanul automobilului indicat a fost stopată pe motivul suspecţiei conducerii în stare de ebrietate. Ulterior, fiind supusă verificării cu alcotestul d emodel „Dragei" de către colaboratorii de poliţie, întru stabilirea stării de ebrietate şi a naturii ei. în urma cărui fapt s-a stabilit conform bonului din 15 octombrie 2023 că avea o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.92 mg/1, care conform art. 134/12 alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Inculpata în şedinţa de judecată ca şi la urmărirea penală vina în comiterea acestei infracţiuni nu a recunoscut-o şi a declarat că la 15 octombrie 2023 s-a deplasat cu concubinul său *****cu automobilul de model „Dacia Logan" condus de ea la terenul agricol din extravilanul ***** r-nul *****. La întoarcere de la acest terer, a fost depăşită de automobil de model „Mercedes", care a stopat în faţa sa la o distanţă de aproximativ 20 m, blocîndu-i astfel deplasarea. De la volanul automobilului de model Mercedes a coborât un bărbat necunoscut, care striga la ea, acuzând-o fals că i-a tamponat automobilul. Până atunci ea nu consuma-se alcool. Între timp, concubinul său s-a luat la ceartă cu acel bărbat. Văzând că cearta se agravează, ea a încercat să-l urce pe concubin în automobil ca să plece de acolo dar bărbatul necunoscut i-a luat cheile de la automobil şi a telefonat cuiva. Pe urmă bărbatul necunoscut i-a spus să aştepte. Între timp ea a scos din automobil o sticlă cu volumul de 2.5 1 cu bere, din care a consumat vreo 0.5 litri de bere. Mai apoi, acolo au sosit inspectorii de poliţie care au testat-o alcoolscopic. În continuare ea nu intenţiona să conducă automobilul din motiv că se stresa-se din cauza certei iscată de acel bărbat necunoscut, şi dorea să-l cheme pe fiul său din sat ca să vină să ia automobilul. Cele menţionate de inculpata ***** au fost confirmate şi de martorii *****, *****şi *****

15. Susține partea apărării, că reieşind din probele administrate de acuzatorul de stat şi declaraţiile inculpatei, instanţa de judecată corect a constatat lipsa faptei infracţionale descrisă în Rechizitoriu, însă eronat a constatat existenţa în acţiunile cet. *****existenţa faptei contravenţionale prevăzută de art. 233 alin. (2/1) Cod contravenţional, cu calificativul de consumul de alcool de câlre conducătorul de vehicul implicat în accident rutier, până la testarea alcoolscopică. Ori la cauză lipseşte proces-verbal de examinare a mijloacelor de transport sau de constatare a existenţei accidentului rutier. Mai mult ca atât, inspectorii de poliţie audiaţi în şedinţa de judecată nu au confirmat faptul cercetării vreunui accident rutier la faţa locului.

16. Prin urmare, din motiv că la cauza penală nu există probe care să confirme vinovăţia cet. ***** în comiterea contravenţiei prevăzut de art. 233 alin. (2/1) Cod contravenţional, instanţa de judecată, urma să pronunţe o sentinţă de achitare a inculpatei, în temeiul art. 390 alin. (1) p. 1) Cod de procedură penală din motivul lipsei faptei infracţionale.

Procedura de examinare și notificare,

17. Conform art. 437 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1) sentinţele pronunţate de judecătorii privind infracţiunile uşoare pentru săvîrşirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

18. Conform art. 446 Cod de procedură penală, după parvenirea recursului, se îndeplinesc următoarele acte procedurale preparatorii: 1) se desemnează un judecător pentru a pregăti cauza spre judecare; 2) cauza se numeşte spre judecare cu înmînarea copiilor de pe recurs părţilor interesate.

19. Conform art. 447 Cod de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.

20. Participanții la procesau fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe.

21. Respectiv, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, cu cuminicarea părților și acordarea dreptului de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs,

*Colegiul penal cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în cererile de recurs, ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat a recursul avocatului *****în interesele inculpatei *****și a admite recursul procurorului în Procuratura raionului *****, Drîguțan Liviu, cu casarea integrală a sentinței primei instanțe și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, din următoarele considerente.*

22. Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Codul de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

23. Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

24. Colegiul penal adnotează în acest sens, că instanța de recurs este chemată să analizeze legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, însă principiul „*non reformatio in peius*" impune restricții clare în privința soluțiilor pe care le poate adopta, or, acest principiu interzice instanței de recurs să adopte o decizie care să ducă la o agravare a situației juridice a persoanei recurente.

25. Astfel, instanța de recurs are dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, dar nu poate modifica în sens mai grav situația recurentului.

26. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

27. În acest sens, Colegiul Penal notează că, potrivit Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, *dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului*. Or, Colegiul Penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs formulată de acuzatorul de stat împotriva sentinței instanței de fond, se solicită agravarea agravarea situație inculpatei *****, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. b) Cod de Procedură Penală, este limitată în pronunțarea unei soluții, dacă prin aceasta se agravează situația inculpatei.

28. Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: *admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii, dispune rejudecarea cauzei de*

către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

29. Articolul 384 alin. (3) din Codul de procedură penală prevede, că instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

30. Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora, luând în considerație cerințele prevăzute de art. 101 din Codul de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a stabilit corect starea de fapt și a concluzionat pripit, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal în acțiunile inculpatei, recurgând astfel la recalificarea acesteia ca fiind o contravenție conform art. 233 alin. (2^1) din Codul contravențional, pe baza unor indicii insuficiente și necorelate.

31. Colegiul penal apreciază în acest sens, că instanța de fond, în analiza probelor, a înțeles să stabilească că nu există suficiente dovezi care să justifice concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care se referă la *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efect similar*, recalificând fapta în sensul contravenției prevăzută de art. 233 alin. (2^1) din Codul contravențional, în ciuda faptului că faptele comportamentale și circumstanțele prezentate în dosar nu indică asupra implicării automobilului condus într-un accident rutier. Or, recalificarea faptei ca fiind o contravenție, conform art. 233 alin. (2^1) din Codul contravențional, nu a fost fundamentată pe o apreciere obiectivă și coerentă a întregului material probator, având în vedere că, până la efectuarea testului alcoolscopic, nu au fost administrate alte probe relevante care să susțină cu certitudine acest lucru.

32. În acest sens, Colegiul penal constată, că instanța de fond a omis să aprecieze corect contextul complet al incidentului rutier și al comportamentului inculpatei în momentul producerii accidentului, ignorând relevanța și valoarea probelor indirecte, cum ar fi comportamentul inculpatei la fața locului, indiciile fizice observabile și circumstanțele care ar fi putut sugera starea de ebrietate, dar care nu au fost suficient investigați sau corectați în cadrul procedurii judiciare.

33. În consecință, instanța de recurs consideră că decizia instanței de fond de a recalifica fapta drept contravenție a fost pripită și insuficient argumentată, iar

recalificarea acestei fapte într-o contravenție nu poate fi justificată decât pe baza unor probe clare, concludente și corect evaluate, lucru care nu a fost îndeplinit în mod adecvat de instanța de fond.

34. De asemenea, instanța de recurs subliniază că, potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, instanța este obligată să aprecieze probele în mod global, având în vedere toate circumstanțele cauzei și să nu adopte o concluzie pripită, bazată doar pe un aspect izolat al probatoriului. În acest caz, instanța de fond ar fi trebuit să aprecieze toate elementele probatorii într-un context mai larg, inclusiv comportamentul inculpatei, semnele evidente de intoxicare sau alte indicii de natură să sugereze starea de ebrietate, care ar fi putut influența corectitudinea analizei juridice a faptei.

35. Astfel, instanța de recurs, având în vedere aceste constatări, poate dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, pentru o apreciere completă și atentă a stării de fapt și pentru a asigura aplicarea corectă a normelor de drept, în acord cu principiile echității și legalității procesului penal.

36. Astfel, instanța de recurs reieșind din limitele judecării recursului, va admite recursul declarat de acuzatorul de stat, procurorul delegat în Procuratura raionului *****, ***** împotriva sentinței Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024, în baza art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. d) Cod de Procedură Penală, potrivit căreia judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate în partea încadrării corecte a faptei juridice și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță, în alt complet de judecată, inclusiv în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs și luând în considerație principiul „*non reformatio in peius*”.

37. Instanța de recurs notează că, în jurisprudența CEDO s-a statuat că dreptul de acces la o instanță acoperă și dreptul de a introduce apel sau recurs, în măsura în care astfel de căi de atac sunt reglementate de legislația națională.

38. Potrivit art. 119 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

39. Căile de atac reprezintă mijloace procedurale, prin intermediul cărora părțile interesate au posibilitatea de a solicita și obține casarea hotărârilor judecătorești neîntemeiate sau ilegale. Astfel, modul în care este reglementat controlul judiciar efectuat de către instanțele de apel și de recurs creează condiții pentru repararea greșelilor comise de prima instanță, rămânând în autoritatea lucrului judecat doar hotărârile legale și întemeiate. De asemenea, finalitatea și rațiunea căilor de atac constituie și asigurarea aplicării uniforme a legilor de către toate instanțele judecătorești.

40. În conformitate cu art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, 1. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declarației

de vinovăție sau a condamnării de către o jurisdicție superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. 2. Acest drept poate face obiectul unor excepții în cazul infracțiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanță de către cea mai înaltă jurisdicție ori a fost declarat vinovat și condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

41. În jurisprudența CEDO, în cauza Krombach vs Franța, 13 mai 1991, Curtea a menționat că statele contractante dispun în principiu de o marjă largă de apreciere în determinarea exercitării dreptului stabilit de articolul 2 al Protocolului 7 la Convenție. Astfel, rejudecarea de către o instanță superioară a condamnării ori a pedepsei aplicate poate implica ambele aspecte, atât fondul cauzei, cât și chestiunile de drept, ori limitată numai la examinarea dreptului. Totuși, orice restricție conținută în legislația națională ce ține de dreptul la rejudecarea cauzei menționată în acest articol trebuie, prin analogie cu dreptul de acces la un tribunal conținut în articolul 6 paragraf 1 din Convenție, să urmărească un scop legitim și să nu pună în discuție însăși esența acestui drept.

42. În urma rejudecării cauzei, instanța de fond urmează să aprecieze cu atenție toate circumstanțele relevante, inclusiv probele administrate, pentru a stabili corect starea de fapt și a determina dacă fapta săvârșită de inculpată constituie o infracțiune conform art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, sau după caz o contravenție conform art. 233 alin. (2^1) din Codul contravențional, urmând să coroboreze toate indiciile și probele disponibile.

43. În special, instanța urmează să verifice dacă au fost îndeplinite toate condițiile pentru a califica fapta drept infracțiune (în contextul consumului de alcool) sau dacă este cazul să se mențină recalificarea ca contravenție, având în vedere că modificările de încadrare juridică trebuie să fie susținute de dovezi clare și suficient fundamentate. Instanța urmează să țină cont de principiul proporționalității și să aplice legea în mod corect, fără a adopta concluzii pripite, asigurând astfel respectarea drepturilor procesuale ale părților și respectarea standardelor unui proces echitabil. În concluzie, instanța de fond, la rejudecarea cauzei, urmează să aprecieze cu maximă rigurozitate și corectitudine toate probele și circumstanțele cauzei pentru a adopta o soluție justă, care să reflecte corect gravitatea faptei și să respecte normele legale aplicabile.

44. Motivarea sentinței trebuie să fie suficient de completă și transparentă pentru a permite părților să înțeleagă clar temeiul soluției pronunțate, inclusiv modul în care au fost apreciate probele, în special în ceea ce privește corectitudinea încadrarea faptei și aplicarea normelor legale. Prin urmare, instanța de fond trebuie să asigure o motivare completă și coerentă, care să reflecte o apreciere corectă a tuturor aspectelor cauzei și să garanteze că soluția pronunțată este temeinică și conformă cu dreptul aplicabil. Această obligație de motivare detaliată este esențială pentru respectarea principiilor unui proces echitabil și pentru asigurarea transparenței în aplicarea justiției.

45. În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1), ar. 448 și art. 449 alin. (2) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatul *****în interesele inculpatei *****.

Se admite recursul Procurorului în Procuratura raionului *****, *****.

Se casează integral sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 01 octombrie 2024 și trimite cauza la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, Marcel Juganari

Judecător Ion Bulhac

Judecător Vitalie Pîslariuc